خبرها

شهروندان کانادا در اردوگاه‌های القاعده

شرق: آژانس جاسوسی کانادا اعلام کرد برخی از شهروندان یا ساکنان این کشور در اردوگاه‌های آموزشی تروریست‌ها در افغانستان آموزش دیده‌اند. به گزارش آسوشیتدپرس «جک هوپر» معاونت سرویس اطلاعاتی امنیتی کانادا به یکی از کمیته‌های سنا که نقش این کشور را در افغانستان بررسی می‌کند گفت: کسانی در کانادا زندگی می‌کنند که در زمان اشغال افغانستان توسط شوروی همراه با القاعده می‌جنگیدند. جلسه استماع سنا پس از آن برگزار شد که برخی نمایندگان از مرگ سربازان کانادایی که به‌عنوان بخشی از نیروهای ناتو در افغانستان خدمت می‌کنند اظهار نگرانی کردند. پارلمان کانادا به تازگی ماموریت نظامیان این کشور در افغانستان را تا سال ۲۰۰۹ تمدید کرده است. کانادا حدود دو هزار سرباز در افغانستان دارد که بیشتر آنها در شهر قندهار مستقر شده‌اند. هوپر در جلسه سنا گفت: «مسئله ما پدیده تروریسم خانگی است. در میان تروریست‌ها کسانی هستند که شهروند کانادا هستند، خیلی از آنها همین جا به دنیا آمده‌اند و کسانی هم هستند که در دوران کودکی همراه والدینشان به کانادا مهاجرت کرده‌اند.» او اطلاعات دقیقی درباره محل زندگی یا شمار احتمالی تروریست‌ها ارائه نکرد.

ناتو و استقرار سایت‌های ضدموشکی

مهر: سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) اعلام کرد که این سازمان باید استقرار احتمالی سایت‌های ضدموشکی آمریکا در اروپا را مورد تائید قرار دهد. به گزارش تاگس اشپیگل «استفان فوئله» سفیر جمهوری چک در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی گفت: هر نوع تصمیم درباره راه‌اندازی سایت‌های موشکی در کشورهای عضو ناتو باید پس از بررسی کارشناسان این سازمان مورد تائید آنها نیز قرار گیرد. وی تصریح کرد: بررسی و تائید کارشناسان ناتو می‌تواند در این‌باره مهم و تاثیرگذار باشد. روزنامه نیویورک تایمز هفته گذشته نوشت: آمریکا تلاش می‌کند تا سایت‌های ضدموشکی را در اروپا با هدف جلوگیری از هرگونه حمله احتمالی به آمریکا یا هم‌پیمانان اروپایی‌اش مستقر کند.

کمک سال ۲۰۰۷ آمریکا به اسرائیل

ایسنا: کنگره آمریکا ۲/۴۶ میلیارد دلار بودجه برای کمک به اسرائیل در سال ۲۰۰۷ اختصاص داد. به گزارش خبرگزاری امارات متحده عربی از ۲/۴۶ میلیارد دلار بودجه اختصاصی کنگره آمریکا به اسرائیل در سال ۲۰۰۷، ۲/۳۴ میلیارد دلار صرف کمک‌های نظامی و ۱۲۰ میلیون دلار دیگر نیز شامل کمک‌های غیرنظامی خواهد شد. براساس این گزارش حجم کمک‌های خارجی آمریکا ۲۳/۱ میلیارد دلار است که اسرائیل بیشترین سهم را از این کمک‌ها دارد. بعد از اسرائیل مصر با کسب ۱/۷ میلیارد دلار از کمک‌های خارجی آمریکا در رتبه دوم قرار دارد که ۱/۳ میلیارد دلار آن به کمک‌های نظامی اختصاص دارد.

نومحافظه‌کاران در میان دموکرات‌ها

ایرنا: نومحافظه‌کاران آمریکایی که از زمان حمله آمریکا به عراق در داخل حزب جمهوریخواه عقب‌نشینی‌هایی داشته‌اند، در حال بازگشت هستند اما این‌بار در میان دموکرات‌ها. به گزارش خبرگزاری یونایتدپرس «جیکاب هیلبرون» سرمقاله‌نویس سابق روزنامه «لس‌آنجلس تایمز» که در حال نوشتن کتابی در زمینه نومحافظه‌کاری در آمریکا است در این روزنامه نوشت: گروهی از صاحب‌نظران دموکرات و کارشناسان جوان امنیت ملی خواستار بازگشت به قواعد جنگ سرد «هری ترومن» رئیس جمهوری پیشین آمریکا برای برپا کردن جنگ علیه تروریسم شده‌اند. «هیلبرون» نوشت: این گروه از دموکرات‌ها که خود را «نسل ۱۱ سپتامبر» می‌خوانند آنچه را که به «پروژه امنیت ملی ترومن» مشهور است تشکیل داده‌اند که هدف از آن احیای «امنیت قدرتمند و ارزش‌های قدرتمند حزب دموکرات برای دموکرات‌ها در تمامی اعصار» است.

افزایش فشارها برای استعفای معاون بلر

مهر: «جان پریسکات» معاون نخست‌وزیر انگلیس که رسوایی اخلاقی وی کابینه دولت انگلیس را با بحران روبه‌رو کرده است بار دیگر از سوی قانونگذاران عضو حزب کارگر برای کناره‌گیری از پست خود تحت فشار قرار گرفت. به گزارش ایندیپندنت درخواست‌ها برای استعفای پریسکات شامل مشاجرات زودهنگام برای جانشینی تونی بلر است. نخست‌وزیر انگلیس قول داده است پیش از انتخابات عمومی سال ۲۰۱۰ میلادی استعفا کند. «کریستین مک‌کافرتی» عضو پارلمان انگلیس اعلام کرد تا زمانی که پریسکات به‌خاطر رابطه نامشروعش با منشی‌اش مجازات نشود، حزب کارگر قادر نخواهد بود که رای سرنوشت‌ساز زنان را از آن خود کند. این عضو پارلمان انگلیس در ادامه خواستار استعفای وی شد. «درک ویات» از اعضای دیگر پارلمان نیز خاطرنشان کرد: درحالی که پریسکات ممکن است در پست معاون رهبر حزب کارگر باقی بماند اینک زمان آن رسیده است که پست خود در کابینه و امتیازات خانگی خود را ترک کند. این اظهارات زمانی صورت می‌گیرد که چند روز پیش گزارش‌هایی درباره تبانی اعضای حزب کارگر برای اخراج پریسکات که محبوبیت خود را به‌خاطر رسوایی اخلاقی‌اش در ماه گذشته از دست داده است منتشر شد.

انفجار بمب نزدیک منزل وزیر فرهنگ یونان

فارس: یک بمب قوی در نزدیکی خانه وزیر فرهنگ یونان منفجر شد اما هیچ تلفاتی در پی نداشت. به گزارش رویترز پلیس یونان اعلام کرد یک بمب قوی در نزدیکی خانه جورج وولگاراکیس وزیر فرهنگ این کشور منفجر شد و چند خودرو را منهدم کرد اماتلفاتی در پی نداشت. وی افزود: «این اتفاق دقیقاً پیش از خروج وی از خانه اتفاق افتاد و وزیر هنوز در خانه بود. این بمب واقعاً قوی بود و هدف آن نیز وولگاراکیس بوده است.» وولگاراکیس تا ماه فوریه گذشته وزیر نظم عمومی بود اما در این ماه به وزارت فرهنگ منتقل شد که این انتقال اغلب به‌عنوان تنزل درجه وی به دلیل رسوایی شنود مکالمات تلفنی مردم یونان تفسیر می‌شود که به مدت چند هفته در این کشور ایجاد نارضایتی کرده بود.

میزگرد تلویزیون الجزیره پیرامون جنبش مقاومت اسلامی

اعراب با حماس هستند یا علیه حماس

ترجمه: زهرا پویان‌فر

بسیاری معتقدند جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) از همان آغاز به قدرت رسیدن در فلسطین با توطئه‌های مختلفی از داخل و خارج روبه‌رو بوده است. طرفداران این نظر می‌پرسند: چرا برخی از دولت‌های عربی علیه دولت فلسطینی به رهبری حماس و به نفع اسرائیل توطئه می‌کنند و در این کار نه شرم می‌شناسند و نه ترس؟ آیا مردم فلسطین اعم از پیر و جوان این دولت را انتخاب نکرده است؟ مگر نه اینکه دولت مراکش از صدور ویزا برای رهبران حماس خودداری کرده است؟ مگر نه اینکه نظام اردن حماس را متهم به قاچاق اسلحه به اردن به منظور بر هم زدن امنیت این کشور کرده است؟ مگر نه اینکه وزیر خارجه مصر به بهانه نداشتن وقت از استقبال وزیر خارجه فلسطین سر باز زد؟ چرا وقتی که پای اسرائیل در میان است نظام مصر در ترتیب دادن کنفرانس‌های شرم‌الشیخ شتاب به خرج می‌دهد ولی همین کار را برای فلسطینیان محاصره شده انجام نمی‌دهد؟ چگونه است که مردم اندونزی و ایران در حمایت از مردم فلسطین تظاهرات راه می‌اندازند ولی برخی کشورهای عربی به محاصره و در تنگنا قرار دادن آنها اقدام می‌کنند؟ مگر نه اینکه بازی نفت در مقابل غذا بار دیگر در مورد مردم فلسطین اجرا می‌شود؟ آیا هم اکنون در آستانه بازی جدیدی به نام پرداخت حقوق ماهانه در برابر وطن قرار نداریم و برخی دولت‌های عربی در این امر مشارکت ندارند؟ در مقابل، برخی پرسش‌های دیگری مطرح می‌کنند: آیا سزاوار نیست که مردم فلسطین گره کار خود را به دست خود بگشایند چرا که جنبشی را انتخاب کرده‌اند که با جامعه عربی و بین‌المللی تناسب ندارد؟ مگر نه اینکه دولت حماس خودش را در محاصره انداخته است قبل از اینکه اعراب آن را به محاصره بیندازند؟ چرا حماس مواضع مصر و اردن را در خصوص صلح در منطقه نادیده می‌گیرد در حالی که صلح به یک راهبرد عربی تبدیل شده است؟ چرا از کشورهای عربی انتظار داریم که روابط راهبردی خود با آمریکا را قربانی دولتی بکنند که بیرون از مجموعه قرار دارد؟ آیا همین که حماس از سوی مردم انتخاب شد به این معنی است که جامعه بین‌المللی باید آن را قبول کند؟ مگرنه اینکه جامعه بین‌المللی پیش از این از همکاری با دولت یورک هایدر در اتریش که منتخب مردم بود خودداری کرد؟ این پرسش‌ها را شبکه تلویزیونی الجزیره در گفت‌وگو با مجدی الدقاق سردبیر مجله الهلال در مصر و فرج بوالعشه نویسنده و پژوهشگر در میان گذاشته است که ترجمه آن را در زیر می‌خوانیم:

■ ■ ■

■ در نظرسنجی تلویزیون الجزیره با محوریت این پرسش که «آیا فکر می‌کنید دولت‌های عربی علیه دولت فلسطین به رهبری حماس توطئه می‌کنند؟» از میان ۳۲۴۷ نفر ۸۵/۳ درصد پاسخ مثبت و تنها ۱۴/۷ درصد پاسخ منفی دادند. آقای بوالعشه نتایج این نظرسنجی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

فرج بوالعشه: واقعیت این است که این درصد هم کم است زیرا وجود توطئه از سوی کشورهای عربی علیه حماس آشکار و اظهر من الشمس است. در ابتدا باید بگویم که من به لحاظ سیاسی و ایدئولوژیک اسلامگرا نیستم و مقاله‌های زیادی در نقد اسلام سیاسی نوشته‌ام. ولی قضیه حماس کاملاً فرق دارد زیرا حماس یک جنبش مقاومت ملی است. آنچه امروز در فلسطین جریان دارد توطئه چندجانبه علیه مردم و مسئله فلسطین است که در ادامه توطئه‌های خارجی و عربی از فاجعه ننگین سال ۱۹۴۸ به این سو صورت می‌گیرد و این نظام‌های عربی استبدادی و پیرو کشورهای بیگانه به خصوص مصر و اردن نقش خفت‌آوری را در توطئه علیه مردم فلسطین بازی می‌کنند. اردن اساساً به دست انگلیس و برای حمایت از اسرائیل به وجود آمد. در سال ۱۹۴۸ وقتی که عبدالناصر در فلوجه بود به افسران و سربازان همراه خود گفت که جنگ در اینجا نیست بلکه در قاهره است. به عبارت دیگر برداشته شدن محاصره از ارتش مصر و در نهایت تحقق هدف آزادی فلسطین منوط به آزادی اراده مردم مصر از استبداد و پیروی بیگانه است. وضعیت حماس هم مشابه وضعیتی است که عبدالناصر با آن روبه‌رو بود. طرف‌های درگیر در این توطئه عبارتند از: اسرائیل، آمریکا، بخشی از اروپا، دولت‌های عربی که در راس آنها مصر و اردن قرار دارند و مغرب و حتی لیبی انقلابی و در داخل نیز رهبران سازشکار فتح که از حمایت‌ها و کمک‌های خارجی برخوردارند. در حالی که رهبری حقیقی فتح به عنوان یک جنبش مقاومت پس از عرفات به دست مبارز نستوه مروان البرغوثی است که هم‌اکنون در زندان اسرائیل به سر می‌برد و همگی با موضع تحسین‌برانگیز او نسبت به حماس و دولت حماس آشنایی داریم.

مجدی الدقاق: آقای بوالعشه از توطئه‌ای سخن گفتند که فکر می‌کنم محصول وهم و خیال است و در واقع موضع ایشان در راستای تیرهای زهرآگینی است که به سوی دولت‌های عربی پرتاب می‌شود. درست است که علیه حماس محاصره بین‌المللی وجود دارد ولی به میان کشیدن پای دولت‌های عربی در این مسئله کار درستی نیست چنانکه مقایسه محاصره حماس با قضیه عبدالناصر و محاصره فلوجه قیاس مع‌الفارق است. توطئه حقیقی از داخل فلسطین است چرا که در حال حاضر فلسطین با بحران اقتصادی روبه‌رو است. بر اساس آمار موجود ۶۵ درصد مردم فلسطین زیر خط فقر به سر می‌برند. نرخ بیکاری ۵۵ درصد است. می‌دانیم که اقتصاد فلسطین وابستگی حیاتی به اقتصاد اسرائیل دارد و اسرائیل از همین عامل استفاده کرده اقتصاد فلسطین را تحت فشار قرار می‌دهد. ۷۳ درصد از محصولات صنعتی از اسرائیل وارد می‌شود و اسرائیل بر بخش اعظم تجارت فلسطین هم تسلط دارد. در چنین وضعیت اقتصادی دولت حماس به جای اینکه با سیاست‌های اصلاح اقتصادی و حل مشکلات معیشتی مردم فلسطین وارد میدان شود با طرح سیاسی به میدان آمد و با تکیه بر این طرح مردم فلسطین را قربانی می‌کند. درگیری‌هایی که اخیراً میان حماس و فتح و نه تنها فتح بلکه تمامی جریان‌های دیگر به وجود آمده دلیلی بر این مسئله است. بنابر این حماس به جای متهم کردن این و آن باید به مسائل اساسی مردم فلسطین بپردازد. همین امروز در قاهره مردم مصر در عرض یک ساعت ۵ میلیون دلار کمک برای مردم فلسطین جمع‌آوری کردند. . .

بوالعشه: این کمک‌ها را مردم مصر جمع‌آوری کردند نه دولت مصر.

الدقاق: . . . ما فرقی میان مردم و دولت مصر قائل نیستیم. بنابر این مشکل فلسطین در داخل فلسطین است نه در خارج.

بوالعشه: توطئه علیه حماس توهم نیست بلکه واقعیت آشکار است. محاصره اقتصادی مردم فلسطین از سوی مصر به قصد به زانو در آوردن فلسطینی‌ها از سال ۱۹۴۸ تا کنون پیوسته وجود داشته است به جز در زمان جمال عبدالناصر. همچنین ماموریت دولت هاشمی در اردن چیزی جز جلوگیری از آزادی مردم فلسطین و تشکیل دولت فلسطینی نبوده است. حاکمیت مصر از انور سادات گرفته تا مبارک علیه فلسطین عمل کرده است. نفتی که به کمک آن تانک‌های اسرائیلی اراضی فلسطینی را مورد حمله قرار می‌دهند نفت مصر است و آهنی که در ساختمان شهرک‌های یهودی‌نشین به کار می‌رود از مصر و حتی از لیبی سرهنگ قذافی می‌آید. وقتی که شارون یا پرز با بحران مواجه می‌شود بلافاصله نشست سران در شرم‌الشیخ یا در [خلیج] عقبه برگزار می‌شود تا راهی برای نجات اسرائیل پیدا شود. چرا اکنون که چندین هفته است فلسطین با بحران مواجه شده، حسنی مبارک مثلث تحت حمایت آمریکا در منطقه یعنی اردن، مصر و عربستان را به تشکیل اجلاس فوری فرا نمی‌خواند تا حماس و فلسطین را از این بحران نجات دهند. وجود توطئه کاملاً آشکار است و نمونه آشکار آن دروغ بافی دستگاه اطلاعات اردن در مورد قاچاق اسلحه به اردن توسط حماس بود. این توطئه با این هدف صورت می‌گیرد که بگویند حماس یک سازمان تروریستی است که کشورهای عربی را هدف قرار داده است.

الدقاق: لحن این سخنان یک لحن تبلیغاتی و فاقد مبنای علمی است.

■ آقای الدقاق! لطفاً به این پرسش پاسخ دهید که چرا وقتی اسرائیل دچار مشکل می‌شود در عرض ۵ دقیقه در شرم‌الشیخ نشست برگزار می‌شود ولی حالا که مردم فلسطین از گرسنگی جان می‌دهند اقدامی صورت نمی‌گیرد؟

الدقاق: مردم و دولت مصر هیچ گاه از کمک به مردم فلسطین شانه خالی نکرده‌اند و در بحران اخیر هم اقدامات زیادی صورت گرفته است ولی لازم نیست که حتماً نشست‌هایی در شرم‌الشیخ یا عقبه برگزار شود. وقتی وزیر خارجه مصر دیدگاه‌های حماس و دولت فلسطین را در کمیته چهارجانبه مطرح می‌کند فکر می‌کنم این همان موضع قابل تقدیر مصر و کشورهای عربی است و نادیده گرفتن آن یک ظلم آشکار است.

بوالعشه: توسل به کمیته چهارجانبه برای حل مسئله فلسطینیان نشان می‌دهد که نظام‌های عربی چیزی بیش از یک وسیله در دست آمریکا نیستند.

الدقاق: یعنی می‌گویید روی کشورهای غیرعربی حساب باز کنیم؟

بوالعشه: چرا روی آنها؟ روی مردم خودتان حساب کنید؟ متاسفانه این ملت‌ها سرکوب شده‌اند و در ترس به سر می‌برند. نمونه مردم آزاد مردم اندونزی هستند که اراده خود را از استبداد داخلی و پیروی خارجی که در سوهارتو متبلور شده بود آزاد کردند. اکنون نمونه سوهارتو در تمام کشورهای عربی وجود دارد.

الدقاق: این لحن سخن در مورد دولت‌های عربی یک لحن تبلیغاتی است که نه تنها کمکی به حل مسئله فلسطینیان نمی‌کند بلکه بحران را تشدید می‌کند.

■ ۸۶ درصد مردم عرب معتقدند که آنچه امروز در فلسطین جریان دارد مشابه برنامه نفت در مقابل غذا است که در عراق به اجرا درآمد. اینجا هم می‌خواهند فلسطینیان را مجبور کنند که برای دریافت حقوق از وطن خود چشم‌پوشی کنند. نظر شما در این خصوص چیست؟

الدقاق: ممکن است بخشی از این ارقام به خاطر حمایت از حماس باشد و بخشی هم ناشی از عدم اطلاع از تحولات امور در فلسطین. بگذارید بار دیگر به وضعیت مردم فلسطین بنگریم. برای مثال لحن سیاسی برخی از این حکایت می‌کند که هر یک از وزیران فلسطینی به مثابه یک بمب ساعتی یا یک طرح انتحاری عمل می‌کنند. یا مثلاً پافشاری بر به رسمیت نشناختن روند حقیقی صلح یا توافقنامه‌های بین‌المللی را در نظر بگیرید. آیا این منطقی است که چنین تصویری از یک دولت منتخب مردم ارائه شود؟ من مخالف انتخاب مردم فلسطین نیستم و معتقدم که مردم فلسطین حماس را به خاطر برخی از اشتباهات فتح و نیز برخی فشارهایی که وجود داشت انتخاب کردند. عوامل بسیاری در این امر دخالت داشتند و به خاطر طرح‌های دینی یا اسلامی حماس نبوده است. حماس برای اینکه بتواند مردم فلسطین را از بحران کنونی خارج کند باید میان دیدگاه‌های دولتی و دیدگاه‌های انقلابی فرق قائل شود.

■ آقای بوالعشه! ظاهراً این یک منطق قوی است زیرا دولت‌های عربی به دنبال تحقق صلح هستند ولی اکنون جریانی در فلسطین به قدرت رسیده است که به کلی با سیاق عربی و بین‌المللی تعارض دارد. اگر مردم فلسطین حماس را انتخاب کرده‌اند پس باید خودشان بحران خودشان را حل کنند چرا اردن و مصر و دیگران را سرزنش می‌کنند در حالی که همین کشورها فداکاری‌های زیادی به خاطر فلسطین کرده‌اند.

بوالعشه: این که می‌گویند راهبرد دولت‌های عربی صلح حقیقی است دروغی بیش نیست و در واقع راهبرد این دولت‌ها چیزی جز تسلیم شدن نیست و دیدیم که شارون پاسخ این راهبرد را در جنین (از شهرهای فلسطین) چگونه داد و هیچ شرم‌الشیخی برای این قضیه تشکیل نشد.

الدقاق: یعنی شما طرفدار جنگ هستید؟

بوالعشه: نه من طرفدار جنگ نیستم بلکه طرفدار مقاومت هستم. کسی از این خرده ارتش‌های عربی انتظار ندارد که با اسرائیل بجنگند کافی است آنها دست از سر مردم خود که دهه‌ها و قرن‌ها بدبختی و سرکوب را تحمل کرده‌اند بردارند و در این صورت جهان به کلی آزاد خواهد شد. مشکل حماس با نظام‌های عربی در واقع گرا نبودن حماس نیست بلکه مشکل در اینجاست که در کل منطقه دو الگو بیشتر وجود ندارد. یکی الگوی دموکراسی بوش در عراق که همانا دموکراسی از طریق اشغال‌گری و به عبارت دیگر دموکراسی دست‌نشاندگان است که البته برخی از ملی‌گرایان عراق می‌کوشند آن را به یک دموکراسی حقیقی تبدیل کنند، دیگری الگوی برخاسته از اراده درونی ملت است که حماس آن را ارائه کرده و در واقع دموکراسی مقاومت است. حماس همچنین می‌کوشد تا الگوی اقتصاد مقاومت را هم ایجاد کند، برخلاف اقتصاد تشکیلات فلسطینی که مبتنی بر خرید مرسدس بنز است. بسیار جای شگفتی است که این اولین بار است که اعضای یک جنبش مقاومت سوار مرسدس بنز و اتومبیل‌های مدل بالا می‌شوند. در طول تاریخ اعضای جنبش‌های مقاومت همواره پابرهنه و شکم گرسنه در کنار مردم زندگی می‌کردند. این تشکیلات فلسطینی باید خداحافظی کرده و صحنه را ترک کنند. ترس نظام‌های عربی از حماس بیشتر از ترسی است که اسرائیل و آمریکا از این جنبش دارند زیرا آنها می‌ترسند که الگوی حماس در جهان عرب فراگیر شود خصوصاً که حماس طرفداران زیادی در اردن و مصر دارد. ولی متاسفانه اخوان‌المسلمین در اردن اخوان دربار هستند و اخوان‌المسلمین در مصر اخوان پارلمان‌اند که در واقع فرصت‌طلبی را در پیش گرفته‌اند. در حالی که حماس ادامه حقیقی اخوان‌المسلمین هستند.

الدقاق: اولاً چه کسی این وضع را برای فلسطینیان به وجود آورده است؟ کشورهای عربی یا خود فلسطینیان که به سوی جنگ داخلی قدم برمی‌دارند؟ ثانیاً من به اراده مردم فلسطین احترام می‌گذارم زیرا آنها با شعار اصلاح امور و اصلاح اشتباهات فتح و تشکیلات قبلی به قدرت رسیدند ولی قرار نیست که با آمدن حماس در جهت جنگ با اسرائیل قدم برداریم. اگر حماس واقعاً می‌خواهد آنچه را که محاصره می‌پندارد بشکند باید به چالش‌های موجود پاسخ دهد و مواضع خود را با پایتخت‌های عربی هماهنگ کند. همانطور که چندی پیش محمود الزهار وزیر خارجه فلسطین مواضع مصر را ستود و اعلام کرد که دیدگاه‌های حماس را به وزیر خارجه مصر ارسال کرده است.

■ بگذارید به مسئله توافقنامه‌ها بپردازیم. پروفسور اشلومون سن که یک اسرائیلی و استاد تاریخ در دانشگاه تل‌آویو است درخواست دولت‌های عربی از حماس مبنی بر شناسایی اسرائیل را به تمسخر گرفته و می‌گوید: دولت اسرائیل هرگز به موجودیت فلسطین در داخل مرزهای ۱۹۶۷ و بخش عربی بیت‌المقدس به عنوان مرکز دولت فلسطینی اعتراف نکرده است. در چنین شرایطی چگونه از حماس انتظار دارید که اسرائیل را به رسمیت بشناسد؟

الدقاق: شکی در این نیست که حماس و فتح و سایر گروه‌های فلسطینی همگی جنبش‌های مقاومت هستند ولی بحث ما در این است که وقتی حماس می‌پذیرد که به غزه و کرانه باختری برگشته باید در انتخابات شرکت کند و اسلو و توافقنامه‌های دیگر را بپذیرد و با بازی در میدان سیاسی، پایتخت‌های اروپایی را برای نجات مردم فلسطین تحت فشار قرار دهد.

■ اگر چنین نکرد باید مردم فلسطین گرسنگی بکشند؟

الدقاق: باید تحمل کنند.

■ آقای بوالعشه! شنیدید که چه گفتند. حماس و مردم فلسطین خودشان مسئول وضعیت کنونی خود هستند و باید عواقب آن را بپذیرند. نظر شما چیست؟

بوالعشه: اولاً من باور دارم که دولت حماس تنها دولت عربی دموکراتیک است و مشابه این الگو نه در لبنان و نه در هیچ جای دیگر وجود ندارد.

■ یعنی می‌گویید دولت‌های عربی به این دلیل می‌خواهند حماس را بر بیندازند که تنها دولت عربی مشروع در منطقه است؟

بوالعشه: همین طور است. حماس هم از مشروعیت قانونی برخوردار است و هم از مشروعیت مردمی و هم از مشروعیت انقلابی زیرا به هر حال حماس یک جنبش مقاومت است. حماس مثل فتح نیست که ترس از دست دادن موقعیت را داشته باشد زیرا اگر از قدرت هم کنار برود چیزی از دست نمی‌دهد و بار دیگر مسیر مقاومت را در پیش می‌گیرد. حماس به لحاظ تاکتیکی آتش‌بس را پذیرفته است زیرا می‌خواهد خود را برای مرحله بعدی مبارزه آماده کند. اگر بخواهند حماس را وادار به قبول طرح‌های ننگین عربی و غیرعربی بکنند حماس باید دامن خود را پاک نگه دارد و هرگز آنها را به رسمیت نشناسد.

■ هزینه آن را چه کسی می‌پردازد؟

بوالعشه: به مردم الجزایر نگاه کنید که همین چند روز پیش سالروز قیام بزرگ خود را که در پایان جنگ جهانی (دوم) و اعلام پیروزی نیروهای ائتلاف بر آلمان نازی صورت گرفت جشن گرفتند. در این قیام که علیه فرانسه و به خاطر آزادی الجزایر از حاکمیت این کشور انجام شد، دولت فرانسه در طول هفت روز هفتاد هزار الجزایری را به قتل رساند. بنابراین طبیعتاً مردم فلسطین آمادگی پرداختن هزینه را دارند. ولی ببینید اکنون چگونه بازی حقوق‌های پرداخت نشده را در فلسطین آغاز کرده‌اند یعنی عده‌ای از کارمندان دولتی سندیکا تشکیل داده‌اند تا دولت حماس را در فشار قرار بدهند که چرا حقوق کارمندان را پرداخت نمی‌کند. مردم فلسطین باید هوشیار باشند زیرا درگیری‌هایی که در فلسطین اتفاق می‌افتد بخشی از توطئه علیه فلسطینی‌ها است و آنها نباید در این دام بیفتند.

خلاصه گفت‌وگو

۱- بوالعشه: آنچه امروز در فلسطین جریان دارد توطئه چندجانبه علیه مردم و مسئله فلسطین است که در ادامه توطئه‌های خارجی و عربی از فاجعه ننگین سال ۱۹۴۸ به این سو صورت می‌گیرد و این نظام‌های عربی استبدادی و پیرو کشورهای بیگانه به خصوص مصر و اردن نقش خفت‌آوری را در توطئه علیه مردم فلسطین بازی می‌کنند.

۲- الدقاق: وقتی حماس می‌پذیرد که به غزه و کرانه باختری برگشته باید در انتخابات شرکت کند و اسلو و توافقنامه‌های دیگر را بپذیرد و با بازی در میدان سیاسی، پایتخت‌های اروپایی را برای نجات مردم فلسطین تحت فشار قرار دهد.

گزارش

فرجام لیبی

بیرگیت سرحا

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

بخش پایانی

بی‌تردید تحقق یک جهش اقتصادی بستگی کامل به ایجاد زیرساخت‌های مناسب و کوچک کردن غول بوروکراسی دارد. همین سه سال پیش بود که این به اصطلاح انقلابی مارکسیست اسلامی یعنی قذافی خبر از ایجاد یک «سرمایه‌داری مردمی» داد. بلافاصله پس از این مسئله «شکری غنیم» که یک اقتصاددان بود به نخست‌وزیری منصوب شد و او بود که صدها موسسه و بنگاه دولتی را به بخش خصوصی واگذار کرد و اقداماتی در جهت آزادسازی اقتصادی به عمل آورد. اما جالب آنکه پارلمان لیبی که طی سال تنها یک جلسه برگزار می‌کند، در بهار همان سال غنیم را خلع کرد، تنها به این دلیل که شاید اقدامات وی موجب گسترده‌تر شدن نیازها و خواست‌های اجتماعی شود! اما غنیم در پست جدید خود به عنوان رئیس شرکت قدرتمند National Oil Corporation، اصلاحات اقتصادی موردنظر خود حداقل در عرصه نفت را به اجرا در خواهد آورد. اما با همه اینها، بی‌تردید جهش و عزم‌جزم برای پیشرفت اقتصادی رابطه مستقیمی با مسائل سیاسی نیز دارد. تداوم کیش شخصیت در وجود معمر قذافی نشان از این دارد که او نیز همچون دیگر روسای دولت‌های عربی چندان رغبتی به آزادی‌های سیاسی ندارد. قذافی هنوز این آمادگی را ندارد تا از جایگاه ویژه خود در عرصه سیاسی صرف‌نظر کرده و کاهش اقتدار نیروهای امنیتی و اطلاعاتی در ارتباط با دخالت در زندگی خصوصی مردم را بپذیرد. به صورت رسمی، این به اصطلاح «کمیته خلقی» است که سمت و سوی سیاسی لیبی را در سراسر آن کشور معین می‌کند، اما در واقع این قذافی است که همه قدرت را در آن کشور در دست دارد. بنا به ارزیابی‌ها و گزارش‌های «سازمان دیده‌بان حقوق بشر» حقوق اساسی مردم لیبی توسط دولت این کشور نقض می‌شود و مطبوعات و دیگر رسانه‌ها تحت کنترل شدید دولت قرار دارند. البته در آخرین گزارش این سازمان در مورد لیبی که در اواخر سال گذشته انتشار یافت، آمده است که لیبی گام‌هایی مهم و اساسی را در جهت بهبود وضعیت حقوق بشر برمی‌دارد. از جمله این گام‌های اساسی و اصلاحی که البته توسط سیف‌الاسلام برداشته شده است می‌توان از انحلال دادگاه‌های مردمی که پیش از این وظیفه محاکمه مخالفان دولت را بر عهده داشت، یاد کرد. بدین‌ترتیب بیش از یکصد زندانی سیاسی نیز آزاد شده‌اند. اما هنوز هم قوانینی که آزادی بیان و فعالیت سیاسی را ممنوع می‌کند، به قوت خود باقی است و هنوز هم چند صد مخالف سیاسی دولت در زندان به سر می‌برند. و شاید به همین علت است که نیروهای مخالف دولت لیبی، تحسین و تمجید آمریکا از قذافی را مایه «ناامیدی آزادیخواهان عرب» می‌دانند. دگراندیشان لیبی از این مسئله وحشت دارند که شاید پیشوای این کشور از چهره جدید خود به عنوان دوست و همکار ایالات متحده، در جهت ادامه تحکیم و تثبیت قدرت مطلقه سیاسی خود استفاده کند. از قرار معلوم رهبر ۶۴ساله لیبی در حال حاضر شرایط را برای جانشین خود آماده می‌کند. هنوز معلوم نیست آیا سیف‌الاسلام هم درصدد ادامه راه پدر خود به عنوان دیکتاتوری خودکامه است یا نه. اما آنچه می‌توان با اطمینان از آن گفت این که دیگر نمی‌توان بیش از این در مقابل روند دگردیسی مقاومت کرد.

منبع: Rheinischer Merkur

خبرها

موفقیت ائتلاف پرودی در انتخابات شهرداری‌ها

ایسنا: نتایج مقدماتی انتخابات شهرداری‌ها در ایتالیا نشان می‌دهد که ائتلاف چپ میانه به رهبری رومانو پرودی حاکمیت خود را در عمده شهرهای این کشور تثبیت کرده است. به گزارش آسوشیتدپرس هفته‌ها پس از برگزاری انتخابات سراسری ایتالیا که با پیروزی نامحسوس ائتلاف چپ میانه رومانو پرودی همراه بود روز دوشنبه انتخابات برای گزینش کلیه شهرداری‌های ایتالیا و فرماندار ایالت سیسیل به پایان رسید. بر اساس پیش‌بینی موسسه نکسوس که از شبکه تلویزیونی دولتی رای اعلام شد: والتر ولترونی شهردار رم احتمالاً ۶۱ درصد آرا را به دست خواهد آورد و رقیبش از جناح راست میانه یعنی جیانی آلمانو کاندیدای راست‌گرایی که در دوره تصدی سیلویو برلوسکونی وزیر کشاورزی بود ۳۷ درصد را کسب خواهد کرد. در شهرهای تورین و ناپل نیز به نظر می‌رسد که شهرداران جناح چپ به رهبری پرودی درهمان دور نخست رای‌گیری‌ها بار دیگر به پیروزی رسیده‌اند. نتایج مقدماتی حاصل از شمارش برخی آرای حوزه‌های انتخاباتی از صحت این پیش‌بینی‌ها حکایت دارد. برلوسکونی نخست‌وزیر سابق ایتالیا به‌عنوان رهبر اپوزیسیون دولت حاکم کشورش ضمن پافشاری بر این موضوع که انتخابات محلی دارای اهمیت سیاسی ملی است برای پیروزی کاندیداهای محافظه‌کار خود در انتخابات شهرداری‌ها به شدت تلاش کرد. وی پیش‌بینی کرده که ائتلاف راست میانه‌اش به صحنه قدرت بازخواهد گشت.

درگیری جوانان و پلیس در حومه پاریس

ایرنا: در درگیری سه‌شنبه شب بین پلیس فرانسه با حدود یکصد جوان فرانسوی در حومه شمالی پاریس هفت پلیس مجروح شدند. این درگیری در شهر مونت‌فرمی در منطقه «سندونی» در حومه شمالی پاریس متعاقب بازجویی پلیس از یک جوان این منطقه به دلیل حمله به یک راننده اتوبوس به‌وقوع پیوست. پس از این واقعه حدود یکصد نفر از جوانان این منطقه که سر و صورت خود را با پارچه بسته بودند با بمب‌های دست‌ساز، شیشه و قوطی‌های خالی به شهرداری مونت‌فرمی حمله کرده و یک ساختمان را به آتش کشیدند. پلیس فرانسه برای کنترل اوضاع ۲۵۰ مامور خود از جمله ۱۵۰ نیروی ضدشورش را به این منطقه اعزام کرد که در جریان درگیری با جوانان هفت مامور پلیس مجروح شدند. سه جوان معترض نیز توسط پلیس پاریس بازداشت شدند. این درگیری تا سه بامداد ادامه داشت. این حادثه در منطقه‌ای از حومه پاریس رخ داد که در نوامبر سال گذشته میلادی صحنه درگیری شدیدی بین جوانان با ماموران پلیس بود.